

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

(negyedik tanács)

2004. június 10-én**a C-555/03. sz. (a Tribunal du travail de Charleroi előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Magali Warbecq kontra Ryanair Ltd ügyben ⁽¹⁾****(44/2001/EK rendelet – Bírósági hatáskör polgári és kereskedelmi ügyekben – Bíróság, amelynek az EK 68. cikk értelmében hatásköre van előzetes döntéshozatal iránti kérdéssel a Bírósághoz fordulni – Bíróság hatáskörének hiánya)**

(2004/C 228/36)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-555/03. sz. ügyben a Bírósághoz a Tribunal du travail de Charleroi (Belgium) által az EK 68. cikk értelmében előterjesztett, az e bíróság előtt Magali Warbecq és a Ryanair Ltd között folyamatban lévő perben a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001., L 12., 1. o.) értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában a Bíróság (negyedik tanács), tagjai: J. N. Cunha Rodrigues (előadó), a tanács elnöke, K. Schiemann és E. Juhász, bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: R. Grass, 2004. június 10-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

Az Európai Közösségek Bírósága nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel a Tribunal du travail de Charleroi (Belgium) 2003. december 15-i ítéletével feltett kérdések megválaszolására.

⁽¹⁾ HL C 47., 2004.2.21.

A Tribunale di Gorizia 2004. április 7-i végzésével az Azienda Agricola Bressan Aldo kontra Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA és Cospalat Friuli Venezia Giulia ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem**(C-223/04. sz. ügy)**

(2004/C 228/37)

A Tribunale di Gorizia 2004. április 7-i végzésével, amely 2004. május 28-án érkezett a Bíróság hivatalához, az Azienda Agricola Bressan Aldo kontra Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA, valamint Cospalat Friuli Venezia Giulia ügyben a következő előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunale di Gorizia a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

– „Mivel a tejet és tejtermékeket terhelő kiegészítő illeték jogi természetének pontos meghatározását az ezen illetéket bevezető és alkalmazásának alapvető szabályait meghatározó közösségi jogszabályok (különösen az 1984. március 31-i 856/84/EGK rendelet ⁽¹⁾ és az 1992. december 28-i 3950/92 rendelet ⁽²⁾) alapján kell elvégezni, vajon az 1984. március 31-i 856/84/EGK rendelet 1. cikke és [az 1992. december 28-i 3950/92 rendelet] 1–4. cikke akként értelmezendő-e, hogy a tejet és tejtermékeket terhelő kiegészítő illeték közgazdasági szankciónak minősül és megfizetésére a termelők csak annyiban kötelesek, amennyiben a kijelölt mennyiséget szándékosan vagy gondatlanul lépték túl?”

⁽¹⁾ HL L 90., 1984.4.1., 10. o.

⁽²⁾ HL L 405., 1992.12.31., 1. o.

Az Arbeitsgericht Düsseldorf 2004. május 5-i végzésével a Nurten Güney-Görres kontra Securicor Aviation limited Securicor Aviation (Germany) Limited és Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem**(C-232/04. sz. ügy)**

(2004/C 228/38)

Az Arbeitsgericht Düsseldorf 2004. május 5-i végzésével, amely 2004. június 3-án érkezett a Bíróság hivatalához, a Nurten Güney-Görres kontra Securicor Aviation limited Securicor Aviation (Germany) Limited és Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Arbeitsgericht Düsseldorf a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Ha új szerződések odaítélése kapcsán a 2001/23/EK irányelv ⁽¹⁾ 1. cikke szerinti üzletátruházás meglétét vizsgáljuk – a tulajdonjogtól függetlenül –, az eredeti ajánlattevőtől az új ajánlattevő részére történő vagyonátruházás feltételezi-e azt, minden tényezőt figyelembe véve, hogy a kedvezményezett a vagyont független üzleti felhasználás céljából ruházta át? Következésképpen a vagyonátruházás elengedhetetlen feltétele-e az, hogy az ajánlattevőre átruházzák azt a jogot, hogy saját üzleti érdekeinek megfelelően meghatározhassa a vagyon felhasználásának módját? Különbséget kell-e tenni aszerint, hogy az ajánlatkérő vagyoni eszközei az ajánlattevő által nyújtott szolgáltatás „tárgyát” vagy „eszközét” képezik-e?